

GYM

vol. 2

RECEPT NA NEODOLATELNÝ

DEZERT:

Dort z lívanců od Báry
Hudákové

INZERÁT:

Sháníte partnera na celý
život? Honza Jonáš vám
ho představí!

HOROSKOP:

Čeká Vás láska, nebo
naopak? To se dozvíte
v článku Kuby Nečase!

HARRY POTTER V PARDUBICÍCH:

Zážitky z maturitního
plesu podle Káji
Mrštíkové!

KŘÍŽOVKA:

Chcete si procvičit své
znalosti? Pak je pro
vás křížovka to pravé
ořechové!



ŠOK!

Studenti po čtyřech letech promluvili o pekle
rozpoutaném na půdě jejich školy!

VELMI KŘEHKÉ VZTAHY MOZARTÁKU:

Martin našel zalíbení v přítomnosti svého
studenta! Bude z toho něco?!

TOMÁŠ NOVOTNÝ

Exkluzivní rozhovor Ádi Horákové
se známým českým hercem!

TICHO PŘED BOUŘÍ:

Aneb pocity čtvrtáků pár
měsíců před zkouškou
dospělosti!

VÁLKA:

Je na ní snad něco
pozitivního?

GIMLET NEWS:

Žhavé novinky ze
společnosti z pohledu
našeho party experta
Martina Trávníčka!

BOURÁK OUŤÁK:

To nejlepší z tvorby
vycházející hvězdy
literárního světa

EXTRALIGA PŘÍMO

OD LEDU:

Reportáž Víti
Kubanta o jednom
z mnoha napínavých
zápasů baráže!

OBSAH

TOMÁŠ NOVOTNÝ

Exkluzivní rozhovor
str. 2 - 6

TICHO PŘED BOUŘÍ

Maturita se blíží...
str. 7 - 8

MATURITNÍ PLES

str. 9 - 10

EXTRALIGA PŘÍMO OD LEDU

Hokejová reportáž
str. 11 - 12

VÁLKA

Je na ní něco pozitivního?
str. 13

RECEPT

Lívančové dortíky
str. 14

ŠOK!

Krvavé stopy na podlaze gymnázia
str. 15 - 16

ODHALENO!

Martin našel zalíbení ve svém
studentovi.
str. 17

INZERÁT

str. 18

HOROSKOP

str. 19 - 20

OUŤÁKŮV KOUTEK

str. 21 - 22

KŘÍŽOVKA

str. 23

GIMLET NEWS

str. 24 - 25

Tomáš Novotný

Herec, spoluzakladatel Divadla Tří, člen souboru Městských divadel pražských a také předseda Občanského sdružení za záchranu Záměčku Pardubice si na nás udělal čas a poskytl nám rozhovor o životě herce v České republice.



Chtěl jste vždycky být hercem, nebo tu byl záblesk i jiné kariéry?

„Ne. Tak jako ostatní děti bývají ve školce, já jsem býval v divadle, kde se mě vždy někdo ujal. Proto jsem v té budově v podstatě vyrostl, takže o kariéře nějak nebylo pochyb. Až z toho byli rodiče trochu zděšení a dělali vše pro to, aby to tak nedopadlo. Pro dítě je divadelní zákulisí zajímavá věc, takže jsem tam skončil, ale zatím toho tedy nelituji.“

Jsou tu nějací herci, kteří Vás inspirují?

„Těch je spousta. Asi nedokážu jmenovat jednoho jediného, který by měl všechno, co bych chtěl mít já. Spíš je to tak, jako asi v každém povolání, že si z někoho vezmete tohle a z někoho tamto a takhle si skládáte ten svůj ideál. Ale vyloženě jedna jediná osobnost mě nenapadá.“

**Skládáte si ten svůj ideál jenom z českých herců,
anebo i z těch zahraničních?**

„Určitě ze zahraničních. Vystudoval jsem muzikál a u nás těch vzorů muzikálových herců moc není. Tento obor v Česku nemá tradici, je uměle vypěstován ve zdejších podmínkách, což mi příliš nesedí. Když se potom podíváte na jakoukoli zahraniční produkci, je to hned o něčem jiném. Takže co se týče muzikálu, jsou to většinou zahraniční jména.“

**Na svůj věk jste ztvárnil spoustu různorodých rolí,
která Vás ovlivnila nejvíc?**

„Všechny. Divák vidí jenom ten jeden večer, jen to představení, ale za každým z nich jsou dejme tomu tři měsíce intenzivní práce a to se nemůže na člověku nepodepsat. Ale pokud bych měl jmenovat, tak je to Marius v Bídnících, což byla moje první práce na muzikálu s velkou produkcí. A potom je to inscenace Rváč, která byla mojí první rolí v divadle ABC.“

**I když jste profesionální herec, stává se Vám ještě někdy,
že byste byl nervózní?**

„Když se jedná o roli, která s sebou přináší něco nového a těžkého, tak to logicky nechcete zkazit a to s sebou nese určitý strach z toho, aby se to nestalo. Takže se stává, že jsem nervózní. Naposledy teď v Ostravě, když jsme měli premiéru muzikálu Rebecca. To byla velmi těžká věc.“

Máte radši nové hry, nebo starou klasiku?

„Když se jedná o starou klasiku, tak je to přece jen vyzkoušené a ví se, že to funguje. U těch nových her je tam nebezpečí, že to tak nebude. Takže jsem radši pro tu klasiku, protože už vím, na co se můžu těšit, a můžu se nechat inspirovat herci, kteří to hráli přede mnou. Ale na druhou stranu mám svoje autorské divadlo, Divadlo Tří, kde děláme vždy jenom nové věci, a tam se naopak těším, jestli to bude fungovat, nebo ne.“

Máte rád improvizaci?

„Právě v Divadle Tří, když si už věříme, že to umíme, tak nás baví občas vybočit, ale nesmí se to utrhnout ze řetězu a musí to být pořád v rámci té hry.“

Už od malička potkáváte spoustu hereckých kolegů, ale stane se Vám někdy, že jste někoho potkal a opravdu se Vám zatajil dech?

„To se mi stává u lidí, kteří se mi nějak zásadně líbí na jevišti a pak mám možnost se s nimi potkat v civilu. Stává se mi to tedy víc u hereček než u herců a to až tak, že s jednou herečkou mám takový problém, že před ní ani nemůžu mluvit.“

Sice jste si už nějaké menší role v televizi vyzkoušel, ale neláká Vás pokračovat ve vaší televizní kariéře a pokud možno vyzkoušet si i roli ve filmu?

„Láká, ale je to trochu složitější v tom, že tenhle svět je uzavřenější a je obtížné se do něj dostat. Když je nějaký konkurz na film nebo seriál, tak se o něm člověk málokdy dozví.“

Je herectví Vaším vrcholem, nebo máte i ambice režírovat nebo psát?

Já si všechno splňuji v Divadle Tří, kde píšu z toho důvodu, že jsme líní platit autorská práva někomu jinému. A pak samozřejmě nemáme peníze na režiséra, takže si to „pytlíkujeme“ sami. Takže si tyto ambice splňuji tady a nutno říct, že je jinde nemám.

Je nějaká určitá role, kterou byste si chtěl zahrát?

„Je, ale jelikož jsem pověrčivý, tak to nebudu říkat nahlas.“

Jednou z vašich rolí bylo i ztvárnění malého chlapce v představení *Bylo nás pět*, kdy jste se vrátil do dětských let. Jaká byla knížka, kterou jste jako malý měl rád a která vás nějakým způsobem ovlivnila?

„Rozhodně to nebylo *Bylo nás pět* (smích). Já jsem byl dost ovlivněn vkusem mého otce, který mi knížky doporučoval, a většinou to nebyly knížky, které by se dávaly jako povinná četba. Vzpomínám si na jeden titul a to je *Snídaně šampionů* od Kurta Vonneguta Jr., který mě, aniž by to můj otec věděl, ovlivnil natolik, že jsem se potom hodně obrátil tímto směrem, protože se jedná o velmi specifický druh humoru. Myslím si, že to nebyla knížka pro dítě mého věku, ale díky Bohu, že mi ji dal, protože ovlivnila mé chápání humoru a později i „vyrábění“ humoru v Divadle Tří. Dodnes je to jeden z mých nejoblíbenějších autorů, ze kterých doted' čerpám.“

Dlouhodobě spolupracujete s Národním divadlem moravskoslezským, kde nedávno proběhla premiéra muzikálu *Rebecca*, kde ztvárňujete jednu z hlavních rolí, Maxim de Wintera. Jak probíhala Vaše příprava?

„Konkrétně tahle příprava trvala asi dva roky. Protože jsem se o té roli dozvěděl právě dva roky před premiérou, kdy mě oslovil šéf tamějšího souboru, že by byl rád, kdybych přišel na konkurz. Musím říct, že jsem se toho trochu bál, protože takováto výzva jak pěvecká, tak herecká přede mnou ještě nebyla. Takže jsem se na to chtěl pořádně připravit. A jak to tak bývá, nepovedlo se nic z toho, co jsem si vysnil ohledně přípravy. Zkoušel jsem totiž zároveň v Praze, takže to znamenalo téměř každodenní přejíždění z Prahy do Ostravy, což mě málem zabilo. Samozřejmě se to časově stihnout dalo, ale druhá věc je nějaká hlasová hygiena. Hlas si musí někdy odpočinout, což se mu ve vlaku moc nepodařilo. Takže to nakonec nebylo tak, jak jsem chtěl, ale i tak doufám a ohlasy na tu inscenaci to potvrzují, že se to povedlo po všech stránkách, z čehož mám obrovskou radost, protože si to ta hra zaslouží.“

Je zřejmé, že jste velice pracovní vytižen, ale když se vyskytne nějaký volný čas, jak ho trávíte?

„Rád jezdím na koni. To taky vzniklo náhodou, protože se mě na konkurzu zeptali, jestli umím jezdit na koni, a já řekl, že samozřejmě. Až potom jsem se snažil nějakým způsobem zjistit, jestli to opravdu umím. Tak jsem se narychlo začal učit a vzalo mě to natolik, že se tomu chci věnovat i dál. No a další věc, která mi zabírá poměrně mnoho volného času je Zámeček Pardubice.“

Jak jste se vůbec k projektu za záchranu Zámečku dostal?

„V podstatě náhodou, jak tomu v životě bývá. Zní to hloupě, ale náhodou jsem šel kolem a všiml jsem si, že tam něco takového stojí, což jsem vůbec netušil. Trošku jsem se zastyděl, že nevím, co to je, protože mě stavby tohoto typu odjakživa přitahovaly. Takže jsem se o to začal v nějakých sedmnácti letech zajímat a to natolik, až to vyústilo v založení spolku a intenzivní tvrdou práci v zájmu toho, aby ta stavba vůbec zůstala stát. Také aby byla prohlášena za kulturní památku a aby s ní bylo naloženo důstojně. Což se doufám daří a bude dařit dál. I když je pravda, že to trvá trošku déle, než jsem předpokládal. Každopádně si myslím, že to má smysl a naopak mě to obohatilo v dalších věcech. Například jsem se začal zajímat o historii, což mě neuvěřitelně chytlo a otevřelo mi to nové obzory.“

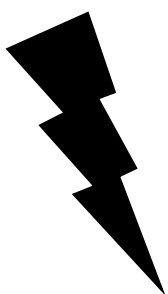
Narodil jste se ve Šternberku, vyrůstal v Pardubicích, studoval v Brně, žijete v Praze a hraje po celé republice. Kde se opravdu cítíte jako doma?

„Poslední dobou se snažím, aby to bylo v Praze, i když je to trochu těžší. Praha vskutku není město, kde bych byl nejšťastnější, nicméně je to teď můj domov. Na druhou stranu pokaždé, když se vracím do Pardubic, mám pocit, že se vracím domů. To už je asi takové stigma města, ve kterém člověk vyroste a zná každé jeho zákoutí. Takže opravdový domov jsou asi Pardubice.“

A máte třeba v zahraničí nějaké místo, kam se hrozně rád vracíte?

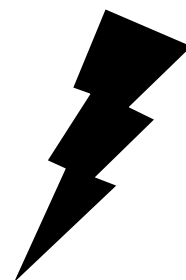
„Je to Londýn a Amsterdam. Ta města mě očarovala. Každé něčím jiným, ale obě je mám moc rád. A samozřejmě v souvislosti se Zámečkem a s mými aktivitami to je Vídeň, kam se poslední dobou vracím často a rád.“

Autor: Adéla Horáková



TICHO PŘED BOUŘÍ

Aneb měsíce před maturitou 2017 na Mozartáku!



Dlouho očekávané období nastalo, konečně se ty čtyři dlouhé roky blíží ke konci a škola se proměnila v jakési peklo na Zemi. Jindy se dá říct milí profesori, nyní rohatá stvoření s hněvem v očích, kteří se rozhodli nám udělat ze života peklo. Každý z nich si myslí, že se flákáme, a tak si plánují samé libůstky, jako třeba kompozice z matematiky, pololetní práce z francouzštiny, zkoušení z angličtiny, pololetní práce z dějepisu. Jednoduše každý den minimálně dvě písemky a k tomu jako bonus zkoušení. Za nás studenty čtvrtého ročníku bych toto období nazvala obdobím stresu, bolesti hlavy a pytlů pod očima. Člověk by řekl, že za ty čtyři roky už musíme být zvyklí, ale bohužel jenom když se rozhlédnu po 4. B, utvrdím se v tom, že je to úplný omyl.

Chvillemi mám pocit, že by mi hlava měla vybuchnout, z každé strany na mě mluví spolužáci, jestli už umím otázky, jestli mám přečteného Puškina od Oněgina, nebo je to obráceně? Už ani nevím! A do toho se všechno naučit! Každopádně už na minulých generacích bylo vyzkoušeno, že informace, co do sebe zakrátko nasoukáme, se rychle vypaří. Jde o zákon akce a reakce.

Ráda bych teď popsala šíření krize u studentů našeho gymnázia.

DUBEN

Měsíc, který už značí začátek úplného zhroucení. Pomalu ale jistě čekáme na 11., kdy si napíšeme slohovou práci.

A ne že bychom se prosím děšili toho, že nevymyslíme sloh, děšime se toho, že naše písmo ve stresu bude tak kudrnaté, že ho nikdo nepřečte, a i kdyby to byl nádherný sloh, nikdo se nepokochá.

KVĚTEN

Tak jo. Tohle už je vážně konec! Každý student si říká: „Jo tak každý den se naučím tři otázky, v pořádku, to se dá stihnout.“ Časem ale všichni zjišťujeme, že ty filmy podle knižních předloh jsou vlastně úplně jiné, otázky nám nelezou do hlavy, sotva stihneme tři za týden, a datum dne D se neodvratně blíží!

BŘEZEN

Nevím proč, ale každý začíná dokola opakovat: „Máte už jen dva měsíce, počítá se s tím, že vše už umíte!“ No popravdě si myslím, že se mnou bude souhlasit většina třídy, když řeknu: „Neumíme nic!“ Sleduji, že už i na ty, do kterých bych to nikdy neřekla, začínají působit nervy.

ÚNOR

Na začátku bylo všechno ještě v pořádku, všechny myšlenky se soustředily na ples konaný 10. února a nikdo se nezabýval tím ohavným slovem „maturita“. Avšak poté, co tento úžasný večer pominul, sledovala jsem bílé obličejy a černé stíny ve tvářích svých spolužáků stále častěji.



My studenti gymnázia to opravdu jednoduché nemáme, často se nám motají odmocniny dohromady s regiony v USA, ale i v přírodě přežijí jen ti nejsilnější a nás silných je na Mozartáku dost! Všichni známe přísloví „Co tě nezabije, to tě posílí“, takže doufejme, že to tak bude a že se z nás třeba jednou ta elita národa fakt stane!

Autor: Michaela Čapková

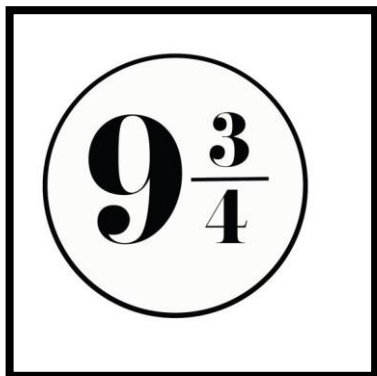
Celorepubliková senzáce:

Harry Potter

V Pardubicích!

Jste příznivci čar a kouzel? Tak to jste zaručeně neměli chybět na maturitním plesu Gymnázia Mozartova, který se konal 10. února 2017 v pardubickém Idzonu! Celá slavnost se odhrávala ve stylu mladého kouzelníka s jízvou na čele... Tušíte správně, jedná se o nejoblíbenějšího kouzelníka celého tisíciletí, Harryho Pottera.

Vše začalo v poledne, ani o minutu dříve či později, přechozího dne, kdy se skupinka nedobrovolných, ale velmi natěšených studentů, sešla v provizorních Bradavicích, aby vše bylo dokonalé a přesné jako v kouzelnické škole – od perfektního proslovu ředitelky Marka „Albus Brumbál“ Výborného až po jediný správně umístěný balonek. Výzdoba byla opravdu velmi bohatá. Při vstupu jste se ocitli na vlakovém nástupišti 9 $\frac{3}{4}$ a po krátké cestě bradavického expresu se objevilo rozcestí, kde se cesta veřejnosti s maturanty rozšla – rodiče a přátelé směřovali do Bradavic, ale mazáci maturanti zvolili jiný cíl cesty – nejnavštěvovanější a nejznámější hospodu Prasinky, aby dcecentně holdovali alkoholu. Na kuráž, jak jistě chápete.



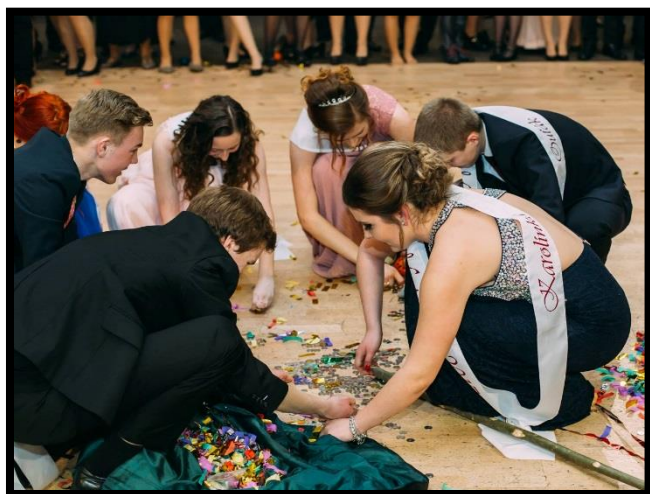
V onen večer totiž vyvrcholila veškerá příprava. Abych byla konkrétnější, mám na mysli nástupy, jež byly pilovány každický den od prosince předdešlého roku. Avšak neuvěřitelná s blížící se přehlídkou kolgí narůstala a podpořilo ji navíc dvacetiminutové zpoždění. Napětí občerstva rostlo, když najednou zhasla světla a celým sálkem se rozlehla úvodní filmová znělka. V tu chvíli se zastavil čas.

Na parket ladným krokem přicupitaly dívky z francouzských Krásnohůlek. Po jejich něžném vystoupení se předvedli Kruvalští. Tito namakaní borei předvedli show zcela jiného rázu.

Nervozita se proměnila v přátelskou atmosféru, a tak jsme mohli začít s našimi vystoupeními. Jako první nastupovali studenti Nebelvíru, kteří se vlnili v rytmu waltzu. Zmijozelští byli výrazně dramatictější, jelikož jejich hudba pocházela z bitvy o Bradavice, a soudě podle potlesku také nejúspěšnější. Poslední koleť, Hlavraspár, nám zase ukázala, jak nemíchat lektvary.

Po vyčerpávající přehlídce se blížila dvanáctá hodina večerní a s ní i půlnoční překvapení. Během „půlnočka“ jsme zhlédli famfrpálový souboj mezi Zmijozelcem a Nebelvírem. Zápas skončil velmi přátelsky, a tedy remízou.

Čelý večer byl zakončen tradičním zašlapáváním šerp. A co se dělo potom? Na to si počkejte na svůj vlastní „maturák“!



EXTRALIGA PŘÍMO OD LEDU

Mám příležitost vás zavést na místa, která jsou oblepena cedulkami „Nepovolaným vstup zakázán“ a střežena pořadatelskou službou. Představím vám zákulisí pardubické hokejové extraligy a box činovníků, kde mám na starosti počítač, kterým ovládám multifunkční kostku nad ledem. Přidávám na ni obdržené góly, vyfasované tresty a hlavně měřím čas – to je funkce časoměřiče.



Na pardubický stadion přicházím hodinu a čtvrt před zápasem, na vrátnici podepisuji potvrzení o převzetí časomíry. Čeká mě dlouhá cesta chodbou pod tribunami až do kabiny rozhodčích. Zde už můj kolega



dokončuje elektronický zápis, tak jak mu sestavu nahlásili vedoucí týmů. Kopíruji si line-up obou mužstev a odcházím do boxu činovníků, který se nachází přímo u ledové plochy mezi trestnými lavicemi. Obě sestavy musím velmi pečlivě zaznamenat do programu v počítači, aby během utkání nenastal žádný technický problém. Konečně hotovo. Cestou zpět potkávám rozhodčí, kteří vyběhli na rozsvičku. Mezi šatnami si natáhli síť a hrají hru, která připomíná nohejbal, ale jen opravdu lehce.

Do začátku nedělního zápasu proti Karlovým Varům zbývá šest minut. To už jsme v boxu všichni kompletní. Halou se nesou pokřiky Jižní tribuny plné naděje. V duchu si říkám, jak jsou ti naši fanoušci trpělivi a neuvěřitelní. Pardubický hokejový tým nastupuje na led, v tu chvíli není slyšet vlastního slova. I mě zachvacuje lehká nervozita, aby vše proběhlo v pořádku a bez chyb.

Úvodní buly je vhozeno. Náš extraligový box se skládá celkem ze šesti rozhodčích. Na trestných lavicích sedí trestoměři, kteří mají za úkol sledovat, jací hráči se zapojili do hry, a samozřejmě se starají o trestnou lavici. Otevírají dvířka, když je hráč poslán rozhodčím „se zchladit“. Úplně vlevo sedí vedoucí boxu. Nejzkušenější z rozhodčích komunikuje se „zebrami“ na ledě při komplikovanějších situacích. Dále telefonuje s videorozhodčím, například při doplňování asistencí nebo jiných nesrovnalostech. Vedle něj sedí zapisovatel, hlasatel a já vpravo uzavírám naši skupinu. Ani se nenaděju a houká siréna oznamující konec první třetiny za vcelku nepříznivého stavu 1 : 2. Hokejová aréna utichla. Návštěvnost v play-out velmi klesala. Ale nyní v baráži je situace úplně jiná. Na první zápas bylo vyprodáno a každého dalšího utkání se zúčastnilo minimálně osm tisíc fanoušků.



V druhé třetině propuká červené peklo. Domácí výsledek sice otáčí, ale lidé v ochozech stále nesouhlasí s výroky hlavních rozhodčích. Je to tak vždycky a všude. Nutno ale podotknout, že si za to může arbitrážní společnost sama. Při každém sporném zákroku celá aréna začne pískat a snaží se hokejové policajty dostat pod tlak. V této situaci nestíhám sledovat hru. Soustředím se pouze na to, zda se píšťalka nachází v puse muže v pruhovaném a přerušuje hru, nebo ji nechává plynout. Přichází další vyloučení. Zezačátku marně hledám číslo vyloučeného hráče v počítačem nabízeném seznamu. Na poslední chvíli ho naštěstí nacházím a můžu tak uložit trest na multifunkční kostku. V této chvíli je velmi důležité, aby byl čas měřen přesně. Po konci druhé třetiny nás musí ochránit městská policie. Rozzuření fanoušci se nás přes ni snaží vulgárně urážet. Nebýt policistů, asi bychom nějakou tu ránu schytali.

Pardubice nakonec padly v prodloužení. Jeden bod ale v nynější situaci nestačí. Nezbyvá než věřit, že se začnou dít zázraky a ve výsledku to bude stačit na setrvání v nejvyšší soutěži. Předvést se můžou opět v pátek na ledě Českých Budějovic. A v neděli už se na ně zase těší domácí publikum, které dopředu ve velkém skupuje akční lístky.

Autor: Vít Kubant

VÁLKA

Je na ní něco pozitivního?

Napadlo vás někdy, jaký by byl svět bez války? Nebyly by obrovské ztráty na životech a lidé by umírali pouze přirozenou smrtí? Dožili by se Petr a Lucie své opravdové svatby? Stala by se Ester Pavlovou ženou, kdyby nebylo Československo okupováno a židé by nebyli posíláni do koncentračních táborů?

Proč se vlastně válčí? Co nás žene do bitev? Myslím, že to všechno vypadá zpočátku celkem nevinně. Mocní lidé touží být ještě mocnější, což je lidská přirozenost. Následně se chtějí zmocnit různých území, nad všemi vládnout a mít hlavní slovo, které nikdo nepřebije. Zkrátka, všechno to začíná vztekem a také to podle toho končí. Mezinárodní konflikty jsou v podstatě jen nástrojem diktátorů k získání moci.

Domníváte se snad, že se takové válce dá nějakým způsobem zabránit? Otázkou je, jak? Mírovou nebo násilnou cestou? Lidé dnes za mír bojují a pacifisté vyrábí válečné zbraně. Když někdo vykope válečnou sekeru, spustí tím nekonečný řetězec krveprolití. Poté vidíme, jak se po ulicích plouží děti bez rodičů a válka má na krku hned víc než jeden zkažený život.

Jak vůbec může být někdo tak zfanatizovaný, že zvládne zabít člověka, kterého vlastně vůbec nezná? Nikdy totiž netrpí jen umírající, ale i všichni jeho blízcí. Děti japonských kamikaze viděly své otce jako hrdiny, ale z jiného úhlu pohledu je můžeme vidět jako blázny a vrahy.

Neustále se dozvídáme o nových vynálezech, které nám usnadňují život, ale nikdo se nezabývá tím nejdůležitějším, a to tím, že válka je nejhorší vynález lidstva. Nikde se nemluví o ztrátách nebo o tom, že by finanční prostředky vkládané do války vyřešily celosvětový hladomor. Všude se mluví jen o penězích a moci.

Válka je opravdu hrozná věc a nikdy bych se s ní nechtěl potkat tváří v tvář. Koneckonců s sebou nepřináší nic dobrého.

Autor: **Lukáš Slavíček**

BANÁNOVÉ DORTÍKY Z LÍVANEČKŮ

PŘÍSAKY

- ~ 200 g polohrubé mouky
- ~ 2 lžičky prášku do pečiva
- ~ ½ lžičky soli
- ~ 40 g krystalového cukru
- ~ 250 ml plnotučného mléka
- ~ 2 velká rozšlehaná vejce
- ~ ½ lžičky vanilkové esence
- ~ 30 g vystydlého rozpuštěného másla
- ~ 2 – 3 banány
- ~ 200 g řeckého jogurtu
- ~ med nebo javorový sirup k podávání



POSTUP

- 1) Do velké mísy prosejeme mouku, prášek do pečiva a sůl a přidáme cukr. Ve džbánu prošleháme mléko, vejce a vanilkovou esenci. Uprostřed mísy s moukou uděláme důlek a po troškách do něj zašleháme mléčnou směs. Nakonec zašleháme máslo, aby vznikla hladká směs.
- 2) Ve velké pánvi rozežřejeme kousek másla. Pak do pánve kápneme lžici těsta a necháme roztéct. Smažíme, a jakmile se na povrchu začnou tvořit bubliny, otočíme obráčkem. Smažíme další 1 – 2 minuty, dokud lívanec nezezlátne a nepropečou se.
- 3) Banán šikmo nakrájíme, aby vznikly plátky. Na talíř dáme teplý lívanec, na něj lžici jogurtu a několik plátků banánu. Navrch dáme další lívanec, jogurt, banán a přiklopíme dalším lívancem. Celý dortík zalijeme medem nebo javorovým sirupem.

Dobrou chuť!

Autor: **Bára Hudáková**

!!! ŠOK !!!

Krvavé skvrny na podlaze gymnázia. Studenti po čtyřech letech promluvili o pekle rozpoutaném na půdě jejich školy!

Přinášíme vám exkluzivní rozhovor se studenty pardubického gymnázia, kteří se před čtyřmi lety stali svědky strašlivé události!



V dnešních dnech již gymnázium opět volně dýchá, jak se na škole cítíte?



J: „Vidím, že se na škole mění atmosféra s nastupující novou generací. My, co máme stále v paměti, co se zde stalo, se na svět díváme jinak.“



A: „Musím souhlasit s J. Mají štěstí, že mohou prožít bezstarostná studentská léta právě na naší škole. Od té doby už máme jistá bezpečnostní opatření, a tak se v budoucnu pravděpodobně nic podobného už nebude opakovat.“



Co si z onoho osudného dne pamatujete?



A: „Bylo to strašné. Všude byla krev a zmatek.“

J: „Vůbec si nepamatuji, jak jsem se dostal ze školy ven.“



Jak probíhal váš den v roce 2013, kdy se tato nešťastná událost stala?

A: „Měli jsme zrovna angličtinu, když se ozvaly rány a o chvíli později i křik. Paní učitelka Šimerdová zprvu nic neslyšela, ale pak nás naštěstí objevil pan učitel Harbich a všechny nás varoval.“



J: „Bylo to, jako kdyby byl nějaký superhrdina. Byli jsme už poslední ve škole. Všechny nás dostal ze třídy. Neumím si představit, že bychom tam zůstali.“



Co se tedy stalo?

J: „Dodnes nebyla celá událost objasněna. Víme, že na místě byly desítky zraněných a jen díky pohotovosti pana ředitele, který přivolal pomoc, jsme dnes všichni živí a téměř bez následků.“



Studenti, kteří prožili traumatizující školní den, si přáli zůstat v anonymitě.

ODHALENO!

**Martin našel zalíbení v přítomnosti svého studenta.
Bude z toho něco?**



*Mladý nadějný Ondřej O. se svým učitelem tělocviku
tráví každou volnou chvíli.*

„Jsou spolu opravdu velmi často. Z tělocvičny je slyšet, jak pan Plha Ondru burcuje k lepším výkonům. Oba poté vycházejí z tělocvičny s úsměvem a propocenými triky. Plha vychvaluje výkon svého svěřence, avšak klade mu na srdce, aby se viděli znovu co nejdříve.“

Tajný zdroj potvrdil, že se vidají již několik týdnů. Zda bylo jejich snažení úspěšné, se dozvíme z médií pravděpodobně již na začátku října.



Plha a jeho nový objev! Dostane ho tam, kam chce?

Autor: Tereza Mokrenová

INZERÁT

Pohledný mladík hledá dívku!

Jsem cca 195 cm vysoký, štíhlé postavy, mám modré oči a hnědé vlasy. Mezi mé záliby patří tenis, cyklistika, posilování a v neposlední řadě také geocaching. Jsem nadšenec do biologie (jak můžete vidět na fotografii níže), geologie atp. Zajímá mě zkrátka vše, co se týká přírody a světa kolem nás. Označil bych se za člověka sečtělého a kulturně založeného (tady bych zmínil hlavně svá noční rozjímání v Gimletu). Vidím smysl v tradičních hodnotách, jako je rodina, vzdělání a péče o životní prostředí.

Po svém boku bych si dokázal představit dívku usměvavou a laskavou, která bude mít pochopení pro můj specifický smysl pro humor, bude ovládat alespoň základy kulinářského umění (jelikož jsem ve vývinu a minimálně dalších deset let budu). V otázce vzhledu nejsem nijak náročný – na dívce si všímám hlavně úsměvu a vlasů, ocením však také vysportované nohy a pozadí. A když už jsme u toho, když má žena větší poprsí, též to není na škodu, že.

Věřím, že se nejedná o extrémně vysoké nároky. Na všechny „vyvolené“ se budu těšit buď osobně ve třídě 4. B, nebo na e-mailu travson.m@gmail.com.



Autor: Jan Jonáš

Horoskop

KOZOROH (22. 12. až 20. 1.)

Nezadaní si v blízké budoucnosti najdou partnera svých snů. Pokud jste již zadaní, dávejte si pozor na potřeby svého partnera a zkuste si osladit život trochou romantiky. Zdá se, že máte starostí až nad hlavu a jejich řešení je v nedohlednu.



VODNÁŘ (21. 1. až 20. 2.)



Zásadní je, nevidět všechno jen v černých barvách. Budete naladěni poněkud pesimisticky a existuje vážná hrozba, že lidem kolem pokazíte nejen náladu, ale i celý den. Fakt, že za to tak docela nemůžete, je druhořadý.

RYBY (21. 2. až 20. 3.)

Jakožto ryby si můžete všimnout, že ve svém životě často spatřujete motiv ryb, a to ať už ve smaženém rybím filé, nebo tresce s rýží. Jelikož je toto tvrzení neoddiskutovatelné, znamená to, že tento horoskop je naprosto důvěryhodný.



BERAN (21. 3. až 20. 4.)



BOREC.

BÝK (21. 4. až 21. 5.)

V poslední době se může zdát, že se všechno neodehrává podle vašich představ. Nezoufejte, protože v blízké době se váš život přece jenom obrátí k lepšímu a dlouho tak zůstane.

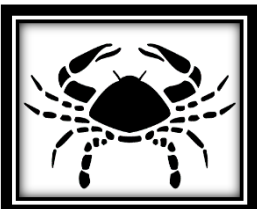


BLÍŽENCI (22. 5. až 21. 6.)

Likvidací restů uděláte radost nejen sobě, ale hlavně přátelům, kteří už přestávali věřit, že se do hromadících se povinností vůbec někdy pustíte. Nečekaná návštěva se asi za dveřmi neobjeví, ale kamarádi vás budou naléhavě zvát do společnosti.



RAK (22. 6. až 22. 7.)



Z domu neodcházejte dříve, než si s partnerem vyjasníte všechny sporné otázky. Nebylo by divu, kdyby váš sebelépe odůvodněný odchod vzal jako urážku a chabý pokus vyhnout se kritice. Neriskujte další a větší konflikty.

LEV (23. 7. až 22. 8.)

Je možné, že se vám za dveřmi objeví neohlášená návštěva a ta nebývá příjemná. Vás takto obšťastní nejbližší, které jste už nějaký čas zanedbávali. Budete se mezi nimi ale cítit velmi dobře.



PANNA (23. 8. až 22. 9.)



Nebojte se toho, že ve vašem životě bude víc osob než obvykle. Pro jistotu se mějte na pozoru před novými známými a zapamatujte si, že bez dobrého prvního dojmu si mnoho nových přátel neuděláte.

VÁHY (23. 9. až 23. 10.)

Dávejte si pozor, když se pustíte do věcí, kterým pořádně nerozumíte. Ne vždy můžete uspět a většinou je lepší přenechat to lidem, kteří vědí, co dělají.



ŠTÍR (24. 10. až 22. 11.)



S financemi budete zacházet zodpovědně, i když jste k tomu možná byli tak trochu dotlačeni. Mnozí jedinci zjistí, že si v poslední době žili nad poměry a na jejich úsporách je to znát. Neodhadli jste své možnosti a teď bude třeba utáhnout si opasek.

STŘELEC (23. 11. až 21. 12.)

Božskou trpělivost budete potřebovat v hovoru s někým, kdo si nevidí na špičku nosu a velice rád poučuje všechny kolem. Zvláště silné povahy se tomu mohou v duchu smát, ale pro normálního člověka to bude k nevyrčení.



Out'ákuv koutek

Domobrana

Devátého devátý devatenáctset devadesát devět
Dominik doprovází Danu domů
Dana, devatenáctka, dost dobrý dudy
Do devíti dou dovnitř

Dominik dokonale depilován doufá dobrou dupačku
Dana, drobounká dívka, dochází drze do defenzívy
Dominikova dlaň dobývá dokonalý Danin dolejšek
Divoch Dominik dotýkáje Danina dráždivého
dekoltu...

Dana dává Dominikovi do držky
Dobytku!
Dezorientovaný Dominik doplová do dveří
Definitivní diskvalifikace

Autor: Bourák Out'ák

Maturitka

Čas se krátí
konec se blíží
maturita na nás
z blízka vzhlíží

Příprava vážne
pochyby se rojí
má mysl se vědomostmi
zrovna nestojí

Když student uslyší
záludné otázky
na čele vyskočí
hluboké vrásky

A když je zodpoví
a trochu zoufá
nervózně stojí
v nejlepší doufá

Učitel prohlásí
váš výkon ušel
student je z toho
do ruda vzrušen

Učitel se směje
a poté dodá
na žáka základky
i ten to líp prodá

Student se zastaví
a hlavu sklopí
odejde z místnosti
strašně se zlobí

Všichni se ptají
oči jim září
tak jak to dopadlo?
Znova jdu v září

Autor: Oškliví počasí

Citáty

„Tam, kde je čistá řeka, je i čistý život.“

Martin Trávníček

„Když jsou všichni retardovaní, nikdo není retardovaný.“

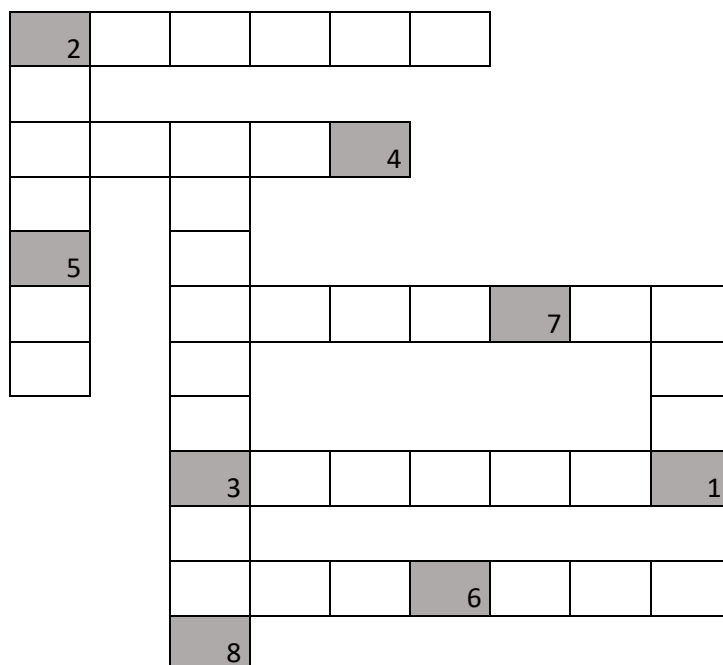
Jakub Nečas

„Hodinka v divadle ještě nikoho nezabila.“

Abraham Lincoln

Autor: Ondřej Outrata

• KŘÍŽOVKA •



SVISLE

1. Název **sopky na Sicílii**.
5. Autorka díla *Babička* – **Božena...**
8. Básnický prostředek, kdy slova vyvolávají dojem určitého zvuku.

VODOROVNĚ

2. Autor souboru **Básně noci** se jmenuje?
3. Jméno současné **panovnice Velké Británie**.
4. Kříženec samice **osla** domácího a **koně**.
6. Ve kterém známém díle se objevuje postava **Jeana Valjeana**?
7. Pojmenování **veselé divadelní hry**.

TAJENKA: Které zvíře je nejprůtulnější? Když člověka obejmě, už ho nepustí.

GIMLET NEWS

Už se při čtení našeho časopisu určitě nudíte, a proto jsme pro vás připravili vtipné osvěžení v podobě fotek z oblíbených akcí, kde se všichni snažíme zapomenout na písemky, zkoušení a ostatní stresové situace. Jak je vidět s pomocí zábavy se nám to všem zdárně daří a poté se s novou energií, s úsměvy a zážitky vracíme zpět do školních lavic.



Mládí
vpřed!



Díky
rovnoprávnosti
dnes již u tyče
tančí i muži.





Klučina si
usíná a
slečinka je
z toho mírně
v rozpacích.



Chudák
ani netuší,
že je
paroháč.



Autor: Martin Trávníček

TVŮRČÍ TÝM

Michaela Čaplová

Anna Frintová

Adéla Horálová

Bára Hudálová

Jan Jonáš

Vít Kubant

Tereza Mohrenová

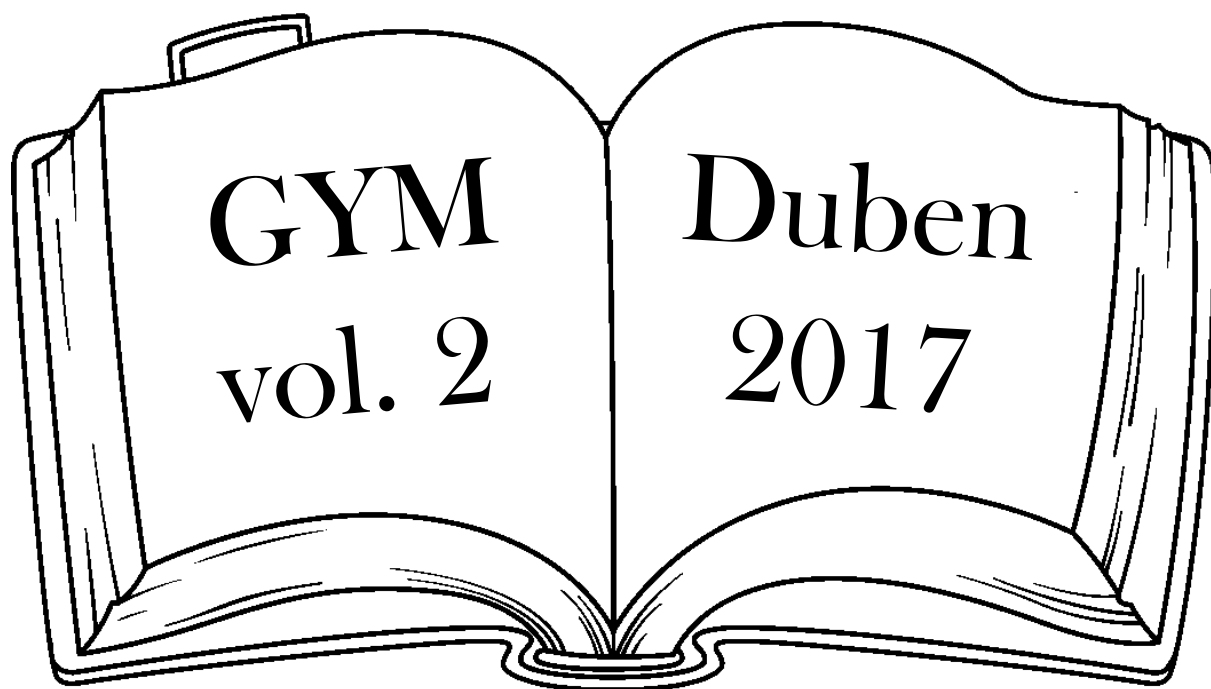
Karolína Mrštíková

Jakub Nečas

Ondřej Outrata

Lukáš Slavičel

Martin Trávníčel



Školní časopis vytvořili
studenti literárního semináře
p. uč. Lucie Škarvadové,
4.B / 4.C



Gymnázium, Pardubice,
Mozartova 449